

עין משפט
נר מצוה

ג א מיי פֿיאַ מהלכות
שגגות הלכה א:
נא ב מיי שס פֿיי הלכה א:
נב ג מיי פֿיד מהלכות
ציאת מקדש ה' י ופֿיו
מהלכות ק"פ ה' א:
א ד מיי פֿיד מהלכות
פסח"מ הלכה א:
ב ה מיי פֿיאַ מהלכות
תמורה הלכה טו והלכה
כ:

ג ו מיי' פ"ג מהלכות מעילה
הלכה ד:

- תורה אור השלם**
1. אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרְתֵיכֶם
כָּל אִישׁ אִשׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכֶּם
וְיִעֲבֹם אֶל הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר
יִקְדְּשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
וְשִׁמְאֲתוּ עָלָיו וְנִכְרַתָּה
הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי אֲנִי יי
וּקְרָא כֵּן ג

פיגול לא כתב אלא כדבר שיש לו מתירין דהא בשלמים כתב וכן יליף נותר וטמא מפיגול גבי דבר שיש לו מתירין דנותר יליף קדש קדש מפיגול וטמא יליף חילול חילול מנותר: מנהגי מילי. דנותר וטמא דחייבין עליהן בין בדבר שיש לו מתירין בין בדבר שאין לו מתירין: דת"ר יכול כו'. פיגול שהוא חמור שהוא

[illegible]

הררן עקר חטאת הקורן
ולר חטאת חטאת
חטאת חטאת
(שכפר) [שמרן] בעליה
ימותו. דהני ניהו מהנ
השחט חטאות ומגמיר דמתת
והנן תלת לעולם מתות
בין קורם שפרה ובין
לאחר שנתכפר: עשיברה
שנתה. כגון שלא הספיק
להקריבה עד שעברה
שנתה: ושארבה. עד שהיא
תהיה ושוב נמצאת והרי
באלת מום אם כפר

בעלים באחרת שלא רצו
ואין עושה תמורה. דכיון
לא אלימי למתפס תמורה

ושאבדה ונמצאת בעלת
ונמצאת

א) חייב א"כ למה נאמר אש להקריב עד שעברה שנתה בקדשי קדשים בין בקדשים מועילין קאמרוין ודחם חלק הוצאת הורשן כדמשה שיהו קדישו משמע משעה שהוקר והוא תכח ההוא קרא בקדש ואת הכתוב מדבר ומאי ובעל שתי ראיות הכתוב מדאין ראיא מתורומה לקדשים שלש כריתות בטומאה אחת חייב ודלא כפרט שבא לקדש ארכת: ולא הותר ככלל.

◆ ◆

[illegible]

והוֹלִי'א הַדָּשָׁן גְּבִי עוֹלָה וְאִי לֹאֹ הָאִי קִרָּא

[illegible][illegible]

ה **ב**יצד: כלומר אם [כן] קשו קראי אהדיי לאשר יקדישו משמע משעת הקדש ואשר יקרב משמע הקרבה ממש: כל דבר שיש לו מתירין משקרב מתירין. בוצאים (דף מה:) פירשתי עוד:

הדרך עלך חמאת העוף

וְלֹד הַמָּטָה וְתוֹמֹת הַמָּטָה וְכֵן הַמָּטָה שָׁמְתָה בַּעֲלֶיהָ יָמוּתָהּ וְשִׁעְרֶיהָ
שֶׁנֶּתָה וְשִׁאבָהּ וּנְמָצָת בַּעֲלָת מוֹם אִם מִשְׁכִּיפּוֹ בַּעֲלֶיהָ תוֹתָהּ.
לְכֹאדָהּ מִשְׁמַע דַּהֵי קָלָמָר אֵלֶם מִשְׁכִּיפּוֹרָה צִלְיִנָּה נִמְלָתָה שִׁיחָה אֲזוּדָה
(יִשְׁאֵל) בְּשַׁעַת כְּפָרָה מוֹסֵף וְנִמְלָתָה צֵלֶם מוֹסֵף אִלּוּיִן נִמְלָאֵי יוֹ (קוֹדֶם כְּפָרָה)
וְקֹשֶׁה כִּיּוֹן דָּלָה נִמְלָא עַד לְאִחֵר כְּפָרָה לְכוּלֵי עֲלָמָה תַּמּוּת וְיִזְ' דְּלִמְדִּירִין
כְּרֻצָּן דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן דִּלְמָרִי (תַּמּוּדָה 97 ע"א). אִין תַּטְּלָת מִתְּהָה אֲלֵךְ אֲזוּדָה
בְּשַׁעַת כְּפָרָה וְהִכָּה מִיָּרִי יוֹ בְּשַׁעַת כְּפָרָה אִינֵה אֲזוּדָה וְהִכָּה אֵלֶם מִשְׁכִּיפּוֹ
לֵךְ קָאִי אֲנִימָלָתָה אֲלֵךְ קָאִי אֲחֵרִי דְקָלָמָר תַּמּוּת וְיִזְ' קִי וְשִׁנְמָלָתָה צֵלֶם
לֵךְ אֵלֶם נִמְלָתָה תַּמּוּתָהּ לֵךְ אֵלֶם תַּמּוּת לְרֻצָּן דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן מ"מ אִתֵּן לֵן לְיַמִּיר הִכָּה
אֲחֵרִים עִם הִדְחִיו דְּאֲזוּדָה לֵית לֵן לְיַמִּיר דַּתְמוּת כְּדִלְמִירִין בְּתַמּוּדָה
הִהוּ לֵן לְיַמִּיר וְיִזְ'ר דָּלָה תַּמּוּת כִּי נִמְלָתָה צֵלֶם מוֹסֵף מִכִּי נִמְלָתָה תַּמּוּתָהּ
וְיִצְאָזוּדָה כְּפָרָה מִיָּרִי וְהִכָּה יוֹ בְּנִמְלָתָה תַּמּוּתָהּ דַּתְמוּת וְקַטָּן נִמְלָתָה
אֲמִינֵה דָּלָה תַּמּוּת עִם קָמָלִי דַּתְמוּת וְכִמִּי כֵן נִפְרַשׁ גַּם עִירָה שְׁנֵה דְנָחוּ
לְקִישׁ דִּלְמָר עִירָה שְׁנֵה וְרוּסִין יוֹ כִּלְלוּ הִיא עוֹמֶדֶת צִבְתָּה קִרְבּוֹת וְרוּעֵה
לְמֵה לִי עִירָה שְׁנֵה וְהִכָּה כוּלֵי עֲלָמָה יוֹ אֲזוּדָה בְּשַׁעַת כְּפָרָה תַּמּוּת וְהִכָּה
צֵלֶם מוֹסֵף וְיִזְ' דִּהִכָּה נִמִּי נִקָּט לְרֻצָּתָה עִירָה שְׁנֵה דִּלְשֵׁ"ר דִּלְיִכָּה דִּיחֻר
הִי תַּטְּלָתָה הַתְמוּת דִּהִכָּה לֵךְ אֵלֶם עִירָה שְׁנֵה וְנִמְלָתָה צֵלֶם מוֹסֵף דְּרַבִּי
בְּשַׁעַת כְּפָרָה לְרֻצָּן דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אֲלֵךְ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן הִיא שְׁפִיר דָּלָה יוֹ
קָשִׁיִּל כֵּן כֵּן דְּמַכֵּל מִקּוֹס מִשְׁכָּה הִי תַּטְּלָתָה מִתּוֹת צָה' עִינֵינִי יוֹ

וְאֵלֵינוּ עֲשֵׂה תְּמוּדָה. שֶׁסָּם הַתַּפִּסִּים בְּחֵמָה יוֹ חֵינָה מִקְדוּשָׁם דָּהָא
מַעֲלֵה וְלֹא קִרְיָנָה בְּזֶה קִדְשֵׁי ה': וְאֵם עַד שֶׁאֵל בִּיבִיר בַּעַ
הֵרִי הָיָה בְּכַד בַּעֲלָת מוֹס אֵלָּל קִאִי אֲשֶׁיֶרָה שְׁנָהּ אִי נִמִּי קִאִי אֲשֶׁעֲלָת מִ
וְקֹאֲמֵר תַּרְעֵה אֹתָהּ שְׁנִמְנֹלָת עַד שֶׁסָּתְּאֵל וְיֹפֵל בָּהּ מוֹס קְבוּעַ דְּלֹא

בדמי אלו שעִיכרה שנתה או שאבדה ונמצאת בעלת מום בין זו ובין זו תמות: באחרת ולא אחשבה להני לא חזו לא לקדושת הגוף ולא לקדושת דמים הילכך אע"ג דבעלמא בעלת מום עושה דכתיב או רע בטוב הכא לא תפיס: ולא נהני.

ז. קודם שנחבר בחרת (תמורה כא), אם משכיפרו הבעלים. אחרי כן בחרת, תמות. ואפילו לא
גמל מוס, ועוד דבעלים כפרו בחרת לאחר שנמלאת ודחו ליה בידים דלא רכו לנפר זה, ודאי מרוד דלמי

[illegible]

חטאת העוף פרק שני מעילה

בבב' מ"מ: דנוטר וטמא חייבין עליהן זין דבדר ש"ס לו ממירין זין
 דסנו רצנן ר' ומה פגול שפוא. חמור כ"כ שפוא
 חייב קרבן בדיעה אחת כשנודע לו שאלל פיגול שאינו כר"ך שמי ידיעות
 בטומאת מקדש וקדשי דבטומאת מקדש וקדשי צע"נ שמי ידיעות ידיעה

בתחלה וידיעה צפוף והעלם צנתיים

לדכסו (ויקרא ה) ונעלם ממנו שיער והיה
כמיז והוא ידע הרי כאן פתח ידיעות:
וקרעו קעוץ. להאכלו סיגול שבגז
מצינו חטאת בזמה: ולא הוטר מללו.
בצורה אין חייבין כ': והוספה מללו.
כגון פסח הבא בטומאה אינו דין כ':
(ה) לרבות כל הקדשים לטומאה. בין
שם לרבות ממתינן שזין לכן ממתינן:
יכול אם הוא דבר שיש לו ממתינן יחו
חייבין עליו משום טומאה מיד קודם
שקרבנו ממתינן ואומן שזין לכן ממתינן
יהו חייבין עליהן משום טומאה לאחרי
קודם שנתנו בליל: פ"ל אשר יקרב
והאין יקרב משמע נגיעה בדגמינה
לחודה מחייב דכי יגע (ויקרא ה) מתרגמינן
אין יקרב ואמר ר"א ובי שיער טועה שהוא
היה דכסו וקרא ליה ואמר איך נהיה

הדרן עלך חטאת העוף

חמטת וחמטת שמתו
 חברה שנתה, ושאברה
 שכיפרו הבעלים תמות
 לא נהניו ולא מועלין

הדרך עלך חפאת העוף

וְלֹד הַטָּמֵא וְהַטְּמֵא הַטָּמֵא וְהַטָּמֵא שֶׁמֶסוּ עָלָיו יִמּוּסוּ. דְּהֵי הוּא
 ב' מֵהֶן ה' טָמֵאֹת הַמֵּתוֹת וְהֶן ג' מִחַתּוֹת לְעוֹלָם צִין לִפְנֵי כִפְרָה
 בְּצִין לְאַחֵר כִּפְרָה וְלֹד טָמֵאֹת לְהֵי מֵתָה שֶׁהֵי אֵינֶה רְאוּיָה לְכַפֵּר שֶׁלֹּא
 הִפְרִישָׁהּ מִמֵּחֲלָה וְכִן וְהַטְּמֵא הַטָּמֵא נִמֵּי לְהֵי מֵתָה שֶׁהֵי בְּכַפְרָה
 לְגַלּוֹת יִמּוּר כְּחֵיבִי וְהַטָּמֵא שֶׁמֶסוּ עָלָיו נִמֵּי לְהֵי מֵתָה דְּלִין כִּפְרָה לְנַתֵּן
 מִדְּמִיתוּתוֹ כִּפְרָה עָלָיו: **שְׂעִיבָה שְׁנֹפֶה וְשֹׁאֲבָה** עַד שֶׁהִיא תִּמְיָמָה
 שֶׁשּׁוֹב נִמְלָאֹת וְהֵי הִיא צִעֵלַת מוֹס אִם כִּפְרָה הַבְּעֵלִים בִּצְהָרָת שֶׁלֹּא רָצוּ
 לְהַתְּכֶר בְּדַמִּי ו' ^(א) שְׂעִיבָה שְׁנֹפֶה א' אוֹ ש' שֹׁאֲבָה וְנִמְלָאֹת צִעֵלַת מוֹס מִתּוֹת
 וְנִמְלָאֹת נִמְלָאֹת קוֹדֶם כִּפְרָה וְנִתְּכָפְרוּ צִעֵלִים בִּצְהָרָת מִתּוֹת הוּאִלִּי וְנִמְלָאֹת
 וְעֵלְמֹת מוֹס אִלֵּל אִם נִמְלָאֹת הַמֵּתוֹת קוֹדֶם כִּפְרָה אַע"פ שֶׁנִּתְּכָפְרוּ בִּצְהָרָת
 וְהֵי אֵינֶה מֵתָה אִלֵּל תִּרְעָה וְהֵי אֲמִרְיָן בְּמִסְכָּה מִתּוֹרָה בִּפְקֹד וְלֹד טָמֵאֹת
^(דף קדף ב:) **וְהֵינֶה עוֹשֶׂה תְּמוּרָה**. דְּכִיּוֹן נִתְּכָפְרוּ בִּצְהָרָת לְגַלּוֹת אַחֲשָׁבָה
 וְהֵינִי לֹא לְקֹדֶשׁת דְּמִישׁ וְלֹא לְקֹדֶשׁת מִזְבֵּחַ הֵילֵךְ לֹא אֵלֵינָה לְנִתְּכָפְרָת אֲחֵרִים
 וְנִתְּכָבְתָּמִתּוֹרָה אַע"פ דְּבִעֲלָמָה צִעֵל מוֹס עוֹשֶׂה תְּמוּרָה כְּחֵיבִי א' רַע נִתְּכָבֵן
 אֲחֵל אֵלֵי תִּפְסִים: מוֹרָאֵינָה מִלֵּךְ מִמֵּחֲלָה הוּאִלִּי וְקֹדֶשׁתִּי הוּא וְאִם נִתְּכָבֵן
 מוֹרָאֵינָה מִלֵּךְ מִתּוּרָאֵינָה אִלֵּל מִכְרַנְטוּ וְהֵינִי שְׂמֵלֵם אִלֵּל קִרְן בְּלִבִּי:
 וְהֵינִי מוֹרָאֵינָה מִלֵּךְ מִתּוּרָאֵינָה אִלֵּל מִכְרַנְטוּ וְהֵינִי שְׂמֵלֵם אִלֵּל קִרְן בְּלִבִּי:

קודם כפרה אם משפירו בעליה יין באל למנך מה יעשו וואס
 וועט זיין דעמאלט בעלמ מוס וקסאל דלדערב כל שכן זיין דלית דה חמיס
 (א) עו באבדות לילה לא שמי אבוד זיין דלא חזי להקרבא זלילה וזה
 דל לא תמות לרבנן לכן נראה לפרש דודאי אם כיפרו בעליה קאי אגמאל
 בעלמ מוס לרבנות דלע"ז דליכא דיחוי המוס עם דליחוי דלאבדא וס"ל
 דה בתמורת שמה וזל חטאת (ע"ה ב). באבדות כדי שלא יקסא ממנה לרש
 (א) קשעירבא פקדן אגמאל שגדעם עדיפא שמה וזל חטאת קסא זיין וזל דלרש
 וספירו בעליה קאי אחרוייכו ולא אשעירבא שמה ואבדא וואבדא ואגמאל
 זינא עם דיחוי דלאבדא וזל מ"מ תמות וזל"ת למאי דפרישית לא משמא
 זל באבדות וכן כיפרו בעליה באחר לא אחרמין תמות אלא באבדות
 וזל דכפרו בעליה אפילו בלא אבדא כל תמות זל לל לרבנן נמי לא
 דה תמות קשעירבא שמה וכו' בשלא נגמאל עד לאחר כפרה יס:
 ה אול: לא נהני ולא מועילין דזיין דלולי לאבדא לא שמיכא בכו
 תרעא עד ששתאב. לא קאי אגמאל בעלמ מוס דמאי עד ששתאב
 וזל מוס תרעא בכו נגמאל בעל מוס עובד דמזל נדרים מתקרבא מוצא
 ה מוצא למוכרה ולהזילא לחולין וזילא דמזלי אחרים שקרב למוצא:

ועושה
 קדש ואח"כ יאכלם ויטומאמו עליו, כדמפרש אבילה בקרא דבמריה (שם). שיש לו מתידין. גגן איס
 מנחות שהקומץ ממירן (שם). וכל דבר שאין לו מתידין. גגן מנחת הכהנים וכהן משיח ונסכים, א
 שהוא המכשירן לאבילה האמורה בהן (שם).

הדרך שלך חטאת העוון

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(רש"י ד"ה והוּמַר וכו')
 כו' הס"ד ואח"כ מ"ה
 גל הקדשים כו' לנרות:
 ד"ה ת"ל אשר וכו'
 עה בעלמא אלא לא
 ומע: (ג) רש"י ד"ה
 יצרה וכו' שלא ראו
 תחכפר דמיו וז. ג"כ ר"ל
 ממחין עד אשר יסתאב
 ויבור ויקנה דמיו חטאת
 וק"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

וזכר שהדס מתירן, ושירי
יביב עד שיקדש בכלי.

נא תרמי לריעותא, דאזדא
(שם).

לו ר' דתמות: טו בתמורה
יבה אבל בעלת מום מ"מ
למה תיבת ד"א כ' נמחק:
ו' וסד' אלא תמות דתי
דעברה שנתה אינה דתה
דתרייהו מיירי באבודה
יה וא"כ כיון דבכל ענין
יעלת מום דלאבדה כולה
מחוקמה לרובא קל לרבי
מ כיון דאיכא רבותא גבי
כן מהה גס נמצאת בעלת
ומיירי כגון תיבות ומאי